

Da regnen kom...

- Jeg var grædefærdig. Det værste var grafikken. Jeg havde det, det var mit - og så forsvandt det bare. Derudover var der tøjet, pladerne. Altsammen selvfølgelig bare ting, men det var en stor smerte.

Ulrik Mikkelsen bor sammen med sin familie i svømmehalskvarteret i hjertet af Frederiksberg. Den 2. juli 2011 stod Ulrik i lejligheden på fjerde sal. Det var tidlig aften og det begyndte at regne. Første stille og roligt og så kraftigere. Sammen med familien betragtede Ulrik regnen, som tog mere og mere til. Efterhånden kunne man dårligt se bygningen på den anden side af gården for bare regn.

- Det var helt vildt, husker Ulrik. - Vi talte om naturens kræfter. Men vi var ikke foruroiget - egentlig mere forundret over voldsomheden. Det regnede virkelig meget!

Tanken om, at der kunne være noget galt, strejfede dem kun kortvarigt. Det var først, da regnen aftog og Ulrik så skyggen af en person, som kom op fra kælderen - netop den kælder, hvor Ulrik selv opbevarede en række personlige ting i et kælderrum.

- Det var en person, som kom op og gik ned igen, sådan lidt hastigt, febrilsk - og dér tænkte jeg "åh, der kan være sket noget", husker han.

Ulrik var den første i familien, som tog turen ned i kælderen. Den var fuldstændig oversvømmet. Ulrik hentede nogle gummistøvler for at komme igennem vandmasserne. På det tidspunkt var vandstanden i kælderen begyndt at falde, men Ulrik kunne se, at den havde været oppe på omkring en meter.

- Alle kasserne med min grafik var fuldstændig våde og tilsølede af det ildelugtende vand. Alt var gået til, selvom mange af tingene havde stået på en stigereol, så de faktisk var hævet over gulvet. Ingen havde forestillet sig, at der kunne blive et problem dér.

Dagen efter skybruddet tømte Ulrik og hans kæreste kælderen. Det var en fin dag. Der var meget fugt i luften efter regnen, men solen skinnede. De tog tingene op af de våde kasser og lagde dem i gården på hække og buske, så de kunne tørre i solen.

Ulrik og hans familie har forsøgt at lære noget af det store skybrud: Man bør nøje overveje, hvordan man opbevarer sine ting. Familien har stadig enkelte ting i papkasser, men de har også investeret i plastkasser og sørger for at hæve tingene og sikre de reoler, som de bruger til opbevaring.

At andelsforeningen kan gøre noget for at sikre kælderen, er ikke noget, som Ulrik hidtil har tænkt over. Men han vil bringe det op på næste generalforsamling.

